

Za devatero nákupními středisky aneb norská děkovací mánie

V Norsku je draho, to ví každý, a jediná levná restaurace je uvnitř Ikey (to nejen v Norsku). Ačkoliv je Ikea půlhodiny cesty od centra autobusem (leží ve skutečnosti asi 20 km za Bergenem), stala se pro nás vyhledávanou destinací. Navíc, nějaký ten hrníček nebo naběračka se vždycky hodí. A k tomu ten super jablkový koláč s horkou čokoládou!

Jaká byla naše radost, když nám byla doporučena procházka k jezeru ležícímu údajně blízko Ikey. Z barvitého vyprávění našich kamarádek jsme se dozvěděli o volně se pasoucích koních na zelených pastvinách. To přece musíme vidět taky!

Zkrátím své obšírné vyprávění. Jezero tam bylo. Ale až za stavenišťem, kde se buduje nový nákupní komplex. Pach koňského trusu neviditelných koní byl přehlušen asfaltovým oděrem. Prý jsme si zvolili špatnou cestu. No jo, kamarádka džípíeska si s náma nepovídá. Nicméně alespoň jsme se prošli po norském hřbitově, který se od našich hřbitovů dost liší.

Jelikož Norsko je protestantskou zemí, místní hřbitovy se podobají těm anglickým s pouhými náhrobky a nikoli mramorovými deskami jak je tomu u nás.

Na mnoha hrobech jsme mohli číst nápis: Takk for alt. Tím se dostáváme k dalšímu norskému fenoménu a sice přehnanému děkování. Norové rádi děkují: za strávený večer (takk for i kveld), za jídlo (takk for maten), za pozvání (takk for invitasjonen), když se loučí (takk for meg), i když se pak znovu potkají (takk for sist). Děkují hodně (tusen takk, mange takk) a srdečně (hjertelig takk).

Nakonec tedy děkují za vše. Paradoxně chybí slovo „prosím“. Zjevně se staří Vikingové o nic neprosili, maximálně poděkovali, že je jiní Vikingové nechali na živu. Pro cizince je absence slova prosím nepřijemná, ale co se dá dělat, aspoň poděkujete. Pokud jste dočetli tento nudný článek až sem, nezbyvá než se rozloučit.

Takk for i dag!

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

WWW.CestovaniSvetem.CZ